

Tema: Orð og mynd

Steinprent MILLUM ORÐ OG MYND

FRAMSÝNING Í NORÐURBRYGGJUNI

Kinna Poulsen

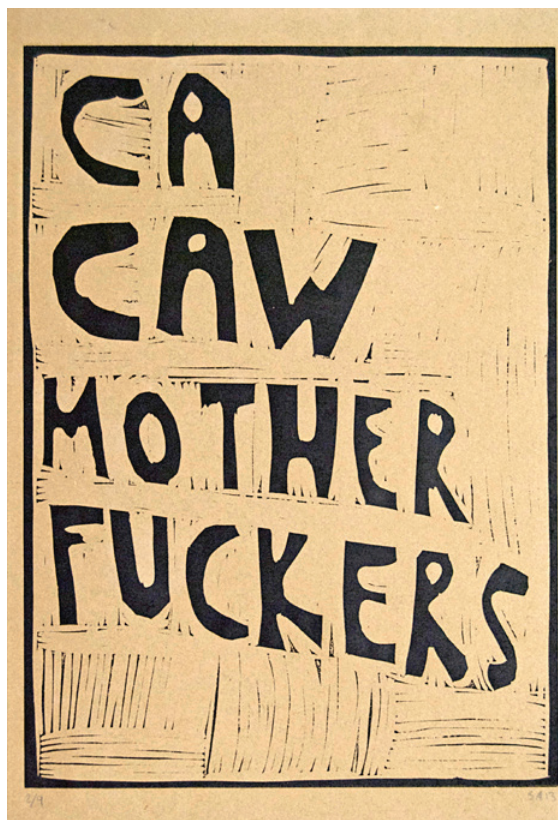
Framsýningin ORÐMYND/MYNDORÐ snýr seg um visuella poesi í breiðastu merking, tað vil siga myndlist, sum inniheldur orð og setningar, men framsýningin er eisini bókmentilig og fevnir um t.d. original-grafiskar, myndprýddar bókur. Úrvalið er gjørt út frá einum varhuga av gróðrarmikla sambandinum ímillum orð og mynd. Fyri fleiri av listafólkunum, sum arbeiða í Steinprenti, er skrivaða orðið av alstórum týðningi. Tilsamans sekstan listafólk eru við á framsýningini og summi teirra eru rithøvundar ella yrkjarar, sum útinna okkurt slag av skrivandi virksemini við síðuna av tí myndaliga. Visuel poesi er eitt sera fjølbroytt hugtak, ið t.d. fevnir um bæði kalligrafi, kalligram og konkreta poesi, og innan modernistiska yrkingu eru sera nógv ymisk dømi um visuella poesi, har tú broytir grundtreytirnar hjá yrkingini við at leggja upp til, at hon skal skoðast umframt, at hon skal lesast.

Myndirnar hjá yrkjaranum Peter Laugesen á framsýningini eru dømi um tilfika visuella poesi í sínum reinasta formi, um steinprentaðar yrkingar við fínun, svertu- og ljósblettutum eygleiðingum av lívi og poesi.

ELSTA OG YNGSTA BÓKAÚTGÁVAN

Umframt myndirnar veitir framsýningin eisini høvi til at síggja upprunagrafisku bøkurnar, sum eru framleiddar í Steinprenti. Yrkingarsavnið Villvísi (2001) er eitt hugtakandi dømi um hvussu fruktágóð viðurskiftini millum orð og mynd kunnu vera – millum yrkingarnar hjá Tóroddi Poulsen og myndirnar hjá Bjarne Werner Sørensen.

Listamenninir hava fleiri ferðir framsýnt saman og í 1998 gjørdu teir eina litografiska mappu Otium, har yrkingarnar hjá Tóroddi Poulsen verða fevndar av skroyppiligum rimaverkum, av mynstrum, sum eins og ein tónleikalig kompositión darrar undir og millum orðini. Spildurnýggju bøkurnar Lille Dæmonologi og Dét, hvorom man hverken kan tale eller tie við rit-

royndum hjá Søren Ulrik Thomsen og heliografiskum prentum hjá Claus Carstensen verða somuleiðis við á framsýningini.

CA CAW MOTHERFUCKERS

Tríggjar monumentalar portrettmyndir hjá Svend-Allan Sørensen staðfesta hansara áhuga og alsk til tað skrivaða orðið. Tær mynda tríggjar týðningarmiklar skrivandi menn; Turgenev, Boganis og Thoreau, sum allir vóru hugtiknir av at liva eftir náttúrunnar treytum við djóraveiði og einføldum livihátti. Steinprent og

Føroyar hava fingið ómetaliga stóran týðning fyri Svend-Allan Sørensen, sum sjálvur ger skilnað millum tíðina áðrenn Steinprent og aftaná. Hann kennir seg heima í ráu føroysku náttúruni og á verkstaðnum sprikja verk frá hansara hond, sum eru til stóran lblástur – ikki minst hjá føroyskum listafólkum og áskoðarum, sum í teimum síggja nakað øðrvísi. Svend-Allan Sørensen er nevniliga konseptlistamaður, ið arbeiðir við hugskotum og samansetingum, sum ikki sjáldan involvera orð. Í einum træprenti stendur til dømis við stórum, skornum, skeivum bókstavum »Ca caw motherfuckers«. Útbrotið er eyðkent fyri tann coola og stuttliga stílin hjá listamanninum, sum ofta sameinir skálkabrosið við djúpum og inniligum álvara og ikki sjáldan tykist sjónarmiðið vera hjá fuglunum.

– »Tú gongur ikki einsamallur« stendur á einum steinprenti, sum ímyndar tað ovasta av einum lyktapela við nøkrum fuglum. Setningurin er neutralt staðfestandi við bæði ugandi og orkymlandi assosiationum. At myrkrið er myrkt er ein sannroynd, sum tykist nokk so sjálvsøgd; listamaðurin arbeiðir við tautologium og endurtøkum á ein hátt, sum minnir um mátan, sum modernistiskir yrkjarar arbeiða – men í staðin fyri at konkretisera og taka samanum, lata hesar staðfestingar upp fyri hugflognum. Millum orð og mynd kykna ymsir týðningar av myrka myrkrinum, einum setningi, sum í sær sjálvum skapar bjartasta ljós í myrka myndaflatanum.

ROTER SATAN

Zven Balslev vitjaði fyrstu ferð í Steinprenti í 2005 saman við fyra øðrum danskum akademineingum, Malene Bang, Emil Westmann-Hertz, Stefan Rotvit og Søren Petersen, og tey gjørdu saman eina stuttliga faldibók, eina sonevnda leporello við sera ymiskum smáum myndum í, sum á permuni er merkt við einum veðrastempli. Tá Zven Balslev seinni vitjaði aftur, búði hann í húsinum hjá Williami Heinesen.

Tað hendir ofta, at listafólk bliva inspirerað av